

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1906/2025
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Марине Милановић, Бранке Дражић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији су заједнички пуномоћници Александар Маринковић, адвокат из ... и Дејан Антељ, адвокат из ..., против туженог „Електропривреда Србије“ а.д. Београд, ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1922/24 од 30.10.2024. године, у седници одржаној 26.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1922/24 од 30.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1922/24 од 30.10.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1012/21 од 14.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .../.../... од 05.02.2015. године, закљученог између тужиоца и Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог а.д. „Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.159, због повреде права на једнаку зараду, за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .../... од 05.02.2015. године, закљученог између тужиоца и Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог а.д. „Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.705, због повреде права на једнаку зараду, за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ВВ да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .../.../... од 05.02.2015. године, закљученог између тужиоца и Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац,

као правног претходника туженог а.д. “Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.940, због повреде права на једнаку зараду, за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ГГ да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .../... од 03.02.2015. године, закљученог између тужиоца и Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог а.д. “Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.064, због повреде права на једнаку зараду, за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ДД да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број .../.../... од 05.02.2015. године, закљученог између тужиоца и Привредног друштва за производњу, прераду и транспорт угља „Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац, као правног претходника туженог а.д. “Електропривреда Србије“ Београд, у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.407, због повреде права на једнаку зараду, за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1922/24 од 30.10.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1012/21 од 14.12.2023. године у првом, другом, трећем, четвртм и петом ставу изреке и у том делу жалба тужилаца одбијена као неоснована. Ставом другим пресуде, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде и одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су позивом на члан 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права и потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У ставу 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Побијана одлука у складу је са формираном праксом Врховног суда по којој оспорене одредбе анекса уговора о раду нису ништаве, пошто су коефицијенти послова утврђени у складу са општим актима послодавца - Одлуком о изменама и допунама Одлуке о организацији и систематизацији послова од 16.01.2015. године, након чега је дошло до промене елемената за утврђивање основне зараде Одлуком о изменама

Одлуке о коефицијентима послова од 30.01.2015. године, са исправком од 02.02.2015. године. Тужиоци су понуде послодавца за закључење анекса, које имају основ у овим општим актима прихватили, па како су анекси уговора о раду закључени пре 07.02.2015. године када је ступио на снагу Посебни колективни уговор за Електропривреду Србије, нема места ретроактивној примени одредби тог Колективног уговора.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члану 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбама главе XXIX ЗПП прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе ЗПП, примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

У парницама из радних односа, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Спор за утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду којим је предвиђена висина зараде јесте спор из радног односа, али није спор о заснивању, постојању или престанку радног односа да би се о дозвољености ревизије одлучивало применом наведене законске одредбе. Редовна ревизија није дозвољена ни по имовинском цензусу прописаном у члану 403. став 3. ЗПП. С тога, по оцени Врховног суда ревизија тужилаца није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић